

Så jävla dumma lagar regeringen har gjort så jag i med mobilen vid min kind . Kall som is
 - Ja jag vet oh my god det är det värsta jag har hört var menar du att man inte får gå ut efter midnatt det är helt puc- allt blev tyst. död min mobil var död precis innan jobbet, nu kan jag verkligen inte åka taxi. Vinden svepte mot mitt hår när jag sprang för att hinna med ett tåg, jag har ingen känsel i mitt ansikte. Tågstationen var precis runt hörnet. Tågstationen luktade rök. Det satt personer på varje bänk alla såg lika stressade ut som jag var, som om deras mobil också dog när dom skulle åka till jobbet, som om dom sprang i kylan och nu knappt kan andas. det första tåget kom, jag gick på tåget men alla andra satt kvar men jag tänkte inte så mycket på det. Tåget var sprillans nytt som om det var byggt igår. Golvet glittrade som stjärnor väggarna vita som snö och sätena såg ut som om ingen hade suttit på dom. Sätena var mjuka som moln det kändes som jag flög det låg en liten lapp där det stod becombärga station 8. Jag tog upp den och la den i fickan och stängde ögonen inte långt efter det somnade jag.

Detta är våran nya herre, jag stod med en guld krona på huvudet och vinkade till massa folk klädd i vitt men vissa var klädda i blå men dom stod längst bak,

- Detta är vår nya kung! skrek en gammal man i vitt.

- Nu så väljer han den första regeln för vårt land, okej vad ska det bli? sa mannen, Jag ställde mig upp och sa de ord som alltid har velat komma ut ur mig

- Inga personer får vara ute efter midnatt, sa jag men det var inte det jag ville säga, alla började bua men jag kunde inte stoppa det

- Alla måste vänta på att alla bilar har passerat innan du kan gå över vägen, nu kunde jag inte sluta på riktigt här.

- Man får inte dansa ute, man får inte spela musik över den normala ljudnivå, inga fäster, ingen alkohol, nu förstör jag bara för mig själv tänkte jag men det varv inte jag som styr över det. nu började personerna gå hem, alla pratade med så hög röst så jag skulle kunna höra och jag tror de var med meningen. Det var ett stort slott med grindar och allt men hela huset var vitt, allt var vitt, väggarna på utsidan var vita, bron över vallgraven var vid till och med vattnet var vitt. min hjärna snurrade när jag kom in i huset hela insidan var vi alla möbler var vita och målningarna var vita med några skuggor, mitt huvud bara snurrade men jag gick och la mig för jag var trött efter allt som hände.

Jag vaknade en timme senare och insåg att jag hade missat min station men jag klev av ändå. jag gick ut ur tågstationen och kollade mig omkring. Det fanns en stig som ledde in till en skog. Det var den enda stigen som fanns men jag följde den ändå. Stigen ledde mig till en skylt där det stod " becombärga" med stora bokstäver med två portar under. Det var samma ord som det var på lappen i tåget. Jag tog fram handen och drog i dörren men den var låst så jag knackade. en person i blått kom och öppnade dörren.

- Hej! Du är äntligen här vi har väntat på dig. sa den glada mannen i blått. Inne i stället var

det massa personer klädda i vitt men några i blått. hela stället var vitt. Precis som i min dröm. stället var stort men som en labyrint. jag behövde gå till en reception där det satt en kvinna i blått som skrev ner namn och tider och där var mitt namn bredvid klockslaget 13:37 och så checkade hon av mitt namn och gav mig en nummer skylt med siffrorna "noll noll ett" och så fick jag gå vidare. Vid en dörr stod det becksombärga sal 3

- Här ska du in mr 001 detta är din värld!, sa mannen i blått som ledde in mig genom porten. min värld äntligen en värld bara för mig som jag kan styra över tänkte jag. Jag hade alltid velat ha en värld för mig skälv och stifta bra lagar och ha ett bra samhälle. Det fanns massa personer som var klädda i exakt samma sak som jag. Några personer som var klädd i blått som bara ville hjälpa men bara blev utanför.

Direkt när jag klev in i landet blev det tyst. Alla kollade på mig , min namn skylt, mig igen och sen till min namnskyt igen. Dom kollade på mig med hopp i deras ögon som att jag skulle säga något som ändrade deras liv.

- Er konung är här! sa jag. Allt blev tyst bara en gammal man i rullstol som satt i ett hörn sa något

-Och vem fan är du? Sa han och alla skrattade åt mig som om jag var helt dum

- De-d-det är jag er nya konung? Sa jag frågandes. Personerna i vitt kollade på mig som om jag hade sagt det dummaste dom har hört men dom i blått klappade som om jag hade räddat dom.

- Min första lag är att man får göra vad man ville. min röst ekade i hela rummet. Det var det ända jag har ville säga om jag fick makten för ett sånt stort beslut. Klockan var bara sju och vi hade precis ätit när det kom in en man med en tablett. På hans namn skylt stod det hjälpare Paul han gav mig tabletten och det sista jag kom ihåg var hur jag tänkte hur coolt det var att ha en hjälte Paul i mitt land. När jag vaknade var det kaos i landet alla stolar var upp och ner det var smutsigt, alla personer som var vakna var helt vilda och alla sprang runt och skrek. Vissa hade en pistol i handen, och det låg tre kroppar på marken. Den var inte så jag tänkte med min lag men dom har ju inte fel jag sa att man fick göra vad dom ville och nu gjorde dom det. En timme senare stod jag exakt där jag stod igår för att säga den första lagen för mitt land men nu är detta min andra lag.

Jag tog ett stort andetag och duttade på mikrofonen för att se om den var på

- Ja som ni ser så är hela landet kaos, till och med KROPPAR PÅ MARKEN! så jag tycker vi måste sätta några grund regler först om vi vill ha kvar landet. sa jag trött och rädd för vilken sekund som hållts kunde jag ha blivit skjuten.

- Vilket land snackar du om? sa den gamle mannen nu längst fram. Alla skrattade. Jag stod där tyst och lugn som om dom precis inte hade sagt det jobbigaste orden till en ledare och sen skrattar till det.

- Som jag sa nya regler eller ska jag säga lagar nu för jag är ju ledare för hela landet. hela gruppen blev tyste men jag fortsatte.

- Ok so 1. man får absolut inte döda jag vet inte vad ni tänkte men det är inte ok. Sa jag.

- Men du sa ju att det var ok? sa en ny person i publiken och alla började skratta ännu mer än vad dom gjorde.

- Ok sluta nu 2 förstör inte allt du ser för du kan. 3 och byt kläder jag får ont i huvudet av allt vitt. sa jag men blev avbruten at en skrikande röst från längst bak.

- Absolut inte! byt inte kläder. sa Paul högt.
 - Varför inte? sa halva publiken i kör
 - För att ehh jag ehh vill det. Sa Paul lite rädd nu
 - Är det inte mr 001 som styr landet. Sa en man med en sarkastisk ton och alla började skrat igen men nu började jag tänka om det var något jag hade på mig hade jag spillt något på mig eller smuts fläck där den inte ska men mina vita kläder var nytvättade.
- Alla började gå men nu skrattandes och jag förstod inte varför men jag gick hem. Några timmar senare när jag precis hade ätit middag fick jag ett annan tablett än igår. tabletten var lila men jag tänkte inte så mycket på det för jag behövde ta den.
- Skulle jag kunna få ett glas vatten med denna? frågade jag till Paul min hjälte. Han kom med ett glas vatten och jag tog tabletten och det sista jag hörde var
 - Nu ska vi se om den här funkar han har blivit mer galen. sa någon men jag kunde inte reagera för en sekund senare sov jag som en stock. När jag vaknade nästa dag hade det gått tre dagar sen jag kom och hela landet var förstört. Väggarna var målade på, det låg enorma stickor lika stora som Eiffeltornet med ännu större garn nystan om rullade runt, personerna flög och allt snurrade bara. Paul kom springandes fram till mig.
 - Vad är det för fel mr president? Oron i hans röst var skrämmande.
 - Ser du inte min värld är helt paj och jag gör det bara värre. Sa jag tårar rinnandes från min kind.

Paul kollade runt sig han såg inget men det var inte nödvändigt att säga. Paul tog mig till mitt rum in till min säng men nu kom han direkt med en ny tablett som var blått nu.

- Här ta den din huvudvärk kommer försvinna. sa han och gav mig ett glas vatten med det.
- Jag hade lite huvudvärk men jag hade inte sagt något om det men jag tog den blåa tabletten ändå. När ja vaknade var jag i ett rum med en stål säng och Paul vid min sida men när jag kollade på hanns namn skylt men det stod inte hjälte det stod hjälpare. Jag satte mig upp på sängen, satte på mig mina tofflor och gick ut. Det var inget land det var en stor sal som jag hade sagt var mitt land men om det inte är mitt land vart var jag?